

Jaarverslag 2025 Kerken met Stip

Versie voor aangesloten leden en kerken

Met uitgebreide praktijkverhalen

Kernboodschap

Kerken met Stip brengt mensen met een detentieachtergrond of andere kwetsbare levenssituatie in verbinding met kerken, vrijwilligers en geloofsgemeenschappen. Het gaat om thuiskomen: in het eigen leven, bij mensen, bij God en in de gemeenschap.

1. Waar dit jaarverslag voor bedoeld is

Dit jaarverslag is geschreven voor de aangesloten kerken en geloofsgemeenschappen. Het wil niet alleen verantwoorden wat in 2025 is gedaan, maar vooral laten zien waarom dit werk ertoe doet. Achter elke intake, elk telefoontje, elke kaart, elke ontmoeting en elke koppeling staat een mens die zoekt naar rust, herstel, geloof, richting en gemeenschap.

Daarom kiest deze ledenversie bewust voor een warmere en meer verhalende toon dan een subsidieverslag. Cijfers zijn belangrijk, maar ze krijgen pas betekenis als duidelijk wordt wat zij in het leven van mensen kunnen betekenen.

2. Praktijkverhaal: Rosa vond troost, geloof en een kerkelijke thuisplek

Rosa kwam eind 2024 uit de gevangenis. Al in 2023, tijdens haar detentie, zocht zij contact met Kerken met Stip. Vanuit dat eerste contact groeide een langere pastorale en diaconale betrokkenheid. Diaconaal pastor Ikenius Antuma hield contact met haar, zocht mee naar een passende kerk en vond een vrijwilliger en een geloofsgemeenschap in Groningen, de plaats waar Rosa na haar detentie zou gaan wonen.

Voor Rosa was de gevangenis geen neutrale onderbreking van haar leven, maar een ingrijpende ervaring. Zij vertelde hoe zij in haar jeugd beschadigingen had opgelopen en hoe zij later ook zelf verkeerde keuzes had gemaakt. De detentie ervoer zij als een nachtmerrie. Zij kende paniekaanvallen en het gevoel dat alles haar overkwam. Juist in die kwetsbare periode begon zij te bidden. Zij vroeg om vergeving, zocht rust en vond in het geloof een bron van troost.

Belangrijk waren de kerkdiensten in de gevangenis, de gesprekken met de pastores en de tijd in het Stiltecentrum. Daar ontstond ruimte om niet alleen naar haar fouten te kijken, maar ook naar haar verlangen naar herstel. In het project Alpha in Prison leerde zij Jezus op een persoonlijke manier kennen. De liefdevolle houding van vrijwilligers raakte haar diep. Rosa ging meer vertrouwen op God en kon later zeggen: bij Jezus heb ik troost en liefde ervaren; Hij heeft mij hersteld.

Het bijzondere is dat het contact niet stopte bij het einde van de detentie. Juist de overgang naar buiten is kwetsbaar. Daarom is de koppeling met een vrijwilliger en een kerkelijke gemeenschap zo belangrijk. Rosa vond uiteindelijk een plek in The Destiny Church. Daar werd geloof niet alleen een overtuiging, maar ook een bedding: mensen die haar zagen, met haar opliepen en haar hielpen om opnieuw deel te worden van een gemeenschap.

Op de Dag voor de gevangene in oktober 2025 vertelde Rosa, op uitnodiging van de diaconaal pastor, haar getuigenis in de Koepelkerk in Arnhem. Dat was de eerste keer dat zij haar verhaal publiek deelde. Veel kerkleden waren geroerd. Na afloop bedankten mensen haar voor haar openheid. Haar verhaal

bemoedigt ook de kerken: het laat zien dat present zijn, luisteren, bidden, volhouden en een veilige plek bieden werkelijk verschil kunnen maken.

Betekenis voor kerken

Het verhaal van Rosa laat zien dat een kerkelijke gemeenschap voor iemand na detentie meer kan zijn dan een zondagse plek. Zij kan een veilige ruimte zijn waar geloof, herstel, vertrouwen en nieuwe relaties samenkomen.

3. Praktijkverhaal: Davian kwam terug in Nederland zonder netwerk

Een tweede verhaal uit 2025 maakt zichtbaar hoe concreet het werk van Kerken met Stip soms wordt. Op 21 januari kwam Davian, 42 jaar en met de Nederlandse nationaliteit, terug op Nederlandse bodem. Hij was na een scheiding naar een ver buitenland gegaan en daar helemaal vastgelopen. Hij was psychisch en sociaal kwetsbaar, kon de dagelijkse levensverrichtingen moeilijk aan en had in Nederland niemand om op terug te vallen.

De Nederlandse ambassade zag dat er hulp nodig was en zocht naar ondersteuning om Davian weer thuis te brengen in Nederland. Via Stichting Epafras, die met Buitenlandse Zaken samenwerkt rond geestelijke verzorging en pastoraat aan Nederlanders in buitenlandse gevangenissen, kwam de vraag bij Kerken met Stip terecht. Davian had geen detentieachtergrond, maar zijn situatie paste wel bij de kern van het werk: iemand zonder netwerk, zonder houvast en zonder veilige bedding helpen om weer mens tussen mensen te worden.

De eerste hulp was heel praktisch. Er moest een eenvoudige mobiele telefoon komen, zodat contact mogelijk bleef. Geld had Davian niet. Financiële middelen moesten worden geregeld, maar instanties en systemen bewegen niet altijd snel. Ondertussen stond Davian alleen in Rotterdam. Zonder directe steun van kerken en vrijwilligers was dakloosheid zeer waarschijnlijk geweest, terwijl dat eigenlijk niet nodig was: er was zicht op een uitkering, maar de activering daarvan kostte tijd.

De Pauluskerk in Rotterdam bood eerste opvang. Samen met de straatpastor werd tijdelijk onderdak gevonden: eerst per nacht, later iets structureler. Er moest voortdurend worden meegedacht, gebeld, geregeld en volgehouden. Ook een vrijwilliger vanuit Stichting Veldwerk Haaglanden kwam direct in actie. Hij bracht warme kleding, wat geld voor de eerste dagen en eenvoudige ondersteuning om de eerste nood te verlichten.

Daarnaast waren er medische zorgen. Davian had hartproblemen en moest in het ziekenhuis medicijnen krijgen die hij zelf nog niet kon betalen. Vanuit Kerken met Stip en Epafras konden deze kosten worden voorgeschooten. In de weken daarna bleef er intensief contact, soms meerdere keren per dag telefonisch. Stap voor stap kwam er meer stabiliteit. Davian kreeg uiteindelijk een tijdelijke eigen kamer in de daklozenopvang, in afwachting van een woonvoorziening met begeleiding in de plaats waar hij eerder had gewoond. Kort voor Pasen kwam het bericht dat hij bij het Leger des Heils een kamer met begeleiding zou krijgen.

Dit verhaal laat zien dat thuiskomen soms begint met heel gewone dingen: een telefoon, warme kleding, medicijnen, een bed voor de nacht, iemand die opneemt, iemand die meegaat in de onzekerheid. Juist daarin kunnen kerken van grote betekenis zijn. Niet omdat zij alle problemen oplossen, maar omdat zij present kunnen zijn op momenten waarop systemen traag zijn en mensen dreigen te verdwijnen tussen loketten.

Betekenis voor kerken

Barmhartigheid begint vaak praktisch: snel schakelen, mensen zien, nood verlichten en passende hulp inschakelen.

4. Wat kerken in 2025 mogelijk maakten

De praktijkverhalen staan niet op zichzelf. Zij zijn verbonden met het bredere werk van Kerken met Stip. In 2025 waren er 97 contacten met deelnemers. Van hen werden 82 deelnemers begeleid door de diaconaal pastor en 15 door de voorzitter, die als vrijwilliger pastorale en diaconale steun gaf. Bij ongeveer de helft van de contacten was een vrijwilliger aan de deelnemer gekoppeld.

Onderdeel	Resultaat 2025	Betekenis voor kerken
Aangesloten kerken	69	Een landelijk netwerk van geloofsgemeenschappen dat lokaal verbinding kan bieden.
Deelnemerscontacten	97	Pastorale en diaconale contacten met mensen die steun, geloof en netwerk zoeken.
Duurzame contacten	54%	Regelmatig contact over langere tijd.
Tijdelijke/incidentele contacten	46%	Soms klein en praktisch, maar vaak een ingang naar dieper contact.
Getrainde vrijwilligers geregistreerd	270	Een breed reservoir van getrainde mensen uit kerken en netwerkorganisaties.
Nieuwe vrijwilligers getraind in 2025	37	Gecertificeerd via de My Home Academie.

5. Vrijwilligers: schakels tussen niemandsland en mensenland

Vrijwilligers vormen de brug tussen binnen en buiten, tussen isolement en gemeenschap, tussen niemandsland en mensenland. Zij bieden geen standaardprogramma, maar een relatie: betrouwbaar, geduldig en wederkerig. Soms gaat het om bezoek of ontmoeting, soms om telefonisch contact, briefwisseling, kaartjes of een mengvorm daarvan.

Veel deelnemers leven met wantrouwen, teleurstelling, schaamte of onzekerheid. Dan is afwachten tot iemand zelf komt vaak niet genoeg. Kerken met Stip werkt daarom outreachend: zorgvuldig, geduldig en volhardend zoeken naar kleine openingen waardoor vertrouwen kan groeien. Dat vraagt tijd, training, gebed, begeleiding en een gemeenschap die achter de vrijwilliger staat.

6. My Home als gezamenlijke werkwijze

Kerken met Stip werkt met de My Home-methodiek. Het doel is dat mensen thuishouden in hun eigen leven, bij mensen, bij God en in de gemeenschap. De methodiek richt zich op mentale versterking, stabiliteit, participatie en netwerkopbouw. Het middel is een duurzame relationele verbinding tussen vrijwilligers en mensen in sociaal isolement.

In 2025 is de methodiek- en werkprocesbeschrijving vastgesteld. Ook is besloten een train-de-trainerprogramma te ontwikkelen, zodat regionaal meer vrijwilligers kunnen worden opgeleid en sneller inzetbaar zijn. Daarmee wordt het landelijke netwerk sterker en kunnen meer kerken daadwerkelijk beschikbaar zijn wanneer een contactvraag komt.

7. Kerken als gemeenschap van hoop

Het werk van Kerken met Stip vraagt niet alleen individuele inzet, maar ook geloofsgemeenschappen die willen meedragen. Dat kan door vrijwilligers beschikbaar te stellen, door te bidden, door mee te doen aan kaartenacties, door zich te laten toerusten en door mensen met een kwetsbare levensgeschiedenis werkelijk een plek te geven.

In 2025 sloten nieuwe kerken en netwerken zich aan. Ook werden lezingen, workshops, nieuwsbrieven en overlegmomenten verzorgd. De kerstkaartenactie van de protestantse kerk Naaldwijk liet opnieuw zien hoe eenvoudig contact van grote betekenis kan zijn: sommige deelnemers gaven aan dat dit de enige kerstkaart was die zij ontvingen.

8. Oproep aan de aangesloten kerken voor 2026

- Blijf bidden voor deelnemers, vrijwilligers, justitiepastores en betrokken kerken.
- Zorg dat er in elke aangesloten kerk getrainde en inzetbare vrijwilligers beschikbaar zijn.
- Houd ruimte voor mensen met een gebroken of beladen levensverhaal, juist wanneer de weg naar vertrouwen langzaam gaat.
- Doe mee aan concrete vormen van barmhartigheid: kaartjes, contact, praktische hulp, begeleiding en warme ontvangst.
- Draag bij aan een kerkelijk netwerk waarin niemand voorgoed wordt vastgezet op zijn verleden.

Slot

2025 was een jaar van hoop. Kerken met Stip mocht eraan bijdragen dat mensen opnieuw toekomst ontvangen en toekomst kunnen openen. Dat vraagt motivatie, passie, geduld en uithoudingsvermogen. Maar precies daarin wordt zichtbaar waar kerk-zijn over gaat: doorgeven wat wij zelf hebben ontvangen.

Bron

Gebaseerd op het geüploade document: "2025 jaarverslag KmS.docx". De praktijkverhalen zijn uitgewerkt op basis van de daarin opgenomen verhalen over Rosa en Davian.